

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 416

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 15 mai 2006

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		tehnică și certificarea navelor maritime care arborează pavilion român.....	
Decizia nr. 340 din 18 aprilie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. c) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție	1-3		3-6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR	
722. — Ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului privind inspecția, supravegherea		113.274. — Decizie privind sancționarea Societății Comerciale „Eurostar Insurance Broker de Asigurare” — S.R.L.	6-7
		113.276. — Decizie privind retragerea autorizației de funcționare a Societății Comerciale „Insurance Brokerage Services I.B.S.” — S.R.L.	7-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 340

din 18 aprilie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. c) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Marinela Mincă — procuror
Afrodita Laura Tutunaru — magistrat-asistent

prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Daniela Dorina Bradea, Ioan Pirtea și Florina Ramona Vilcanu în Dosarul nr. 3.188/2005 al Judecătoriei Oradea.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. c) din Legea nr. 78/2000 pentru

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 februarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 3.188/2005, **Judecătoria Oradea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 lit. c) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție**, excepție ridicată de Daniela Dorina Bradea, Ioan Pirtea și Florina Ramona Vîlcănu în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că din momentul virării în cont, cu titlu de credit ori subvenție, a anumitor sume de bani acestea devin proprietatea debitorului și, în consecință, ar trebui să se bucure de toate prerogativele dreptului de proprietate, care implică nu numai posesia, ci și folosința și dispoziția. Or, limitarea folosinței ori a dispoziției cu privire la aceste sume în sensul utilizării lor doar în scopul pentru care au fost acordate constituie, în opinia autorilor, o încălcare a dreptului de proprietate, care, în această reglementare, este știrbit de două atribute.

De asemenea, dispozițiile legale criticate induc o discriminare implicită sub aspectul apărării dreptului de proprietate privată în funcție de titularul dreptului, deoarece o persoană care a contractat un împrumut poate dispune în mod liber de acesta, pe când persoana aflată în ipoteza normei incriminate este limitată la folosirea creditului ori a subvenției numai în scopul pentru care a fost acordat. Această restricție produce consecințe și în ceea ce privește garantarea constituțională a accesului liber la o activitate economică.

Judecătoria Oradea opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece acordarea creditelor și a subvențiilor se face în anumite condiții prevăzute de lege și acceptate de părți. Or, dispozițiile art. 10 lit. c) din Legea nr. 78/2000 nu fac altceva decât să sancționeze nerespectarea unor astfel de condiții.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prin incriminarea faptei de utilizare a creditelor sau a subvențiilor în alte scopuri decât cele pentru care au fost acordate nu se aduce atingere dreptului de proprietate publică sau privată și nici nu este îngrădită libertatea economică. Dimpotrivă, persoana aflată în ipoteza normei legale criticate exercită abuziv și cu rea-credință dreptul de proprietate, motiv pentru care, în considerarea obligației statului de a asigura protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară, apare firească intervenția legiuitorului de sancționare a unei asemenea conduite.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 10 lit. c) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000, cu următorul conținut: *„Sunt pedepsite cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi următoarele fapte, dacă sunt săvârșite în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite: [...]”*

c) utilizarea creditelor sau a subvențiilor în alte scopuri decât cele pentru care au fost acordate.”

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 44 alin. (1) și alin. (2) referitoare la garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate în mod egal, indiferent de titular, ale art. 45 privind *Libertatea economică* și ale art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a) privind asigurarea libertății comerțului în cadrul unei economii de piață bazate pe libera inițiativă și concurență.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 10 lit. c) din Legea nr. 78/2000 au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale și convenționale invocate și în prezenta cauză și cu motivări similare. Astfel, de exemplu, prin deciziile nr. 384 din 7 iulie 2005 și nr. 489 din 29 septembrie 2005, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 19 august 2005 și, respectiv, nr. 959 din 28 octombrie 2005, Curtea Constituțională a respins aceste excepții de neconstituționalitate ca neîntemeiate, pentru considerentele acolo arătate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții, cele statuate prin decizia menționată își păstrează valabilitatea.

Curtea constată că dispozițiile art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea fundamentală dau suficientă claritate principiilor constituționale cardinale referitoare la economia de piață concurențială, al cărei motor îl constituie libera inițiativă. Or, obligațiile instituite în sarcina statului sunt în strânsă interdependență cu exercitarea liberei inițiative și accesul persoanei la o activitate economică care trebuie exercitate în condițiile stabilite de lege. Prin urmare, prin incriminarea faptei de utilizare a creditelor sau a subvențiilor în alte scopuri decât cele pentru care au fost acordate nu se aduce atingere dispozițiilor constituționale referitoare la economia de piață, ci, dimpotrivă, se asigură crearea cadrului favorabil dezvoltării economiei bazate pe libera inițiativă și concurență.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. c) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Daniela Dorina Bradea, Ioan Pirtea și Florina Ramona Vilcanu în Dosarul nr. 3.188/2005 al Judecătorei Oradea.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 aprilie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR, CONSTRUCȚIILOR ȘI TURISMULUI

ORDIN

privind inspecția, supravegherea tehnică și certificarea navelor maritime care arborează pavilion român

Având în vedere prevederile art. 69 și 70 din Acordul european instituind o asocieră între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 1 februarie 1993, ratificat prin Legea nr. 20/1993,

în temeiul prevederilor art. 13 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 412/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului emite următorul ordin:

Art. 1. — Prezentul ordin stabilește măsurile privind inspecția, supravegherea tehnică și certificarea conformității navelor cu prevederile convențiilor internaționale privind siguranța maritimă și prevenirea poluării marine, promovând în același timp libertatea furnizării serviciilor. Aceste măsuri includ implementarea cerințelor de siguranță referitoare la corpul, mașinile și instalațiile electrice și de comandă a navelor care intră sub incidența convențiilor internaționale.

Art. 2. — În înțelesul prezentului ordin termenii utilizați se definesc după cum urmează:

a) *administrație competentă* — Autoritatea Navală Română, organ tehnic de specialitate din subordinea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, căruia i se delegă competențele privind aplicarea prevederilor prezentului ordin, denumită în continuare *ANR*;

b) *autorizație* — contract de mandat special încheiat între ANR și o organizație recunoscută prin care i se delegă, parțial sau total, competențele pentru efectuarea activităților de inspecție, supraveghere tehnică și certificare;

c) *certificat* — un certificat emis de ANR sau de o organizație recunoscută autorizată, în conformitate cu prevederile convențiilor internaționale și ale legislației naționale în vigoare;

d) *certificat de clasă* — un document emis de o organizație recunoscută care atestă că structura corpului, mașinile și instalațiile navei, corespunzătoare tipului și destinației acesteia, sunt în conformitate cu regulile și reglementările elaborate și publicate de respectiva organizație;

e) *certificat de siguranță radio pentru nava de mărfuri* — certificatul introdus de regulile radio din SOLAS 1974/1978, adoptate de Organizația Maritimă Internațională (*IMO*);

f) *convenții internaționale* — Convenția internațională din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare (SOLAS), la care România a aderat prin Decretul Consiliului de Stat nr. 80/1979, Convenția internațională din 1966 asupra liniilor de încărcare (LL), la care România a aderat prin Decretul Consiliului de Stat nr. 80/1971, Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, modificată prin Protocolul din 1978, la care România a aderat prin Legea nr. 6/1993 (MARPOL 73/78), împreună cu codurile de aplicare, protocoalele și amendamentele la acestea, în versiunile lor actualizate;

g) *inspecții și supravegheri tehnice* — inspecțiile și supravegherile tehnice care trebuie efectuate obligatoriu în temeiul convențiilor internaționale;

h) *locația* — se referă la locul unde se află înregistrat un birou, sediul administrativ central sau locul în care o organizație își desfășoară obiectul principal de activitate;

i) *Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului* — autoritatea de stat în domeniul transportului naval, denumit în continuare *minister*;

j) *navă* — o navă maritimă care arborează pavilion român aflată sub incidența convențiilor internaționale și care efectuează voiajuri internaționale;

k) *navă care arborează pavilionul unui stat membru* — o navă înregistrată într-un stat membru al Uniunii Europene și care arborează pavilionul acestuia în conformitate cu legislația sa. Navele care nu corespund acestei definiții și cele care nu arborează pavilion român sunt asimilate navelor care arborează pavilionul unui stat terț;

l) *organizație recunoscută* — una dintre organizațiile recunoscute prevăzute în lista redactată și publicată de Comisia Europeană în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene;

m) *organizație recunoscută autorizată* — o organizație recunoscută care a încheiat un contract de mandat special cu ANR;

n) *voiaj internațional* — un voiaj pe mare efectuat dintr-un port românesc către un port din alt stat sau invers.

Art. 3. — (1) Inspecția, supravegherea tehnică și certificarea conformității navelor cu prevederile convențiilor internaționale se efectuează de către ANR.

(2) Ministerul, în conformitate cu obligațiile și responsabilitățile ce îi revin din convențiile internaționale, urmărește ca ANR să asigure aplicarea corectă a prevederilor acestor convenții, în special în ceea ce privește activitățile prevăzute la alin. (1).

(3) Competențele ce revin ANR privind efectuarea inspecției, supravegherii tehnice și certificării în conformitate cu prevederile convențiilor internaționale pot fi delegate, parțial sau total, unor organizații recunoscute, în baza unor contracte de mandat special încheiate între ANR și respectivele organizații recunoscute.

(4) Navele sunt obligate să posede un certificat de clasă emis de una dintre organizațiile recunoscute prevăzute la art. 2 lit. l).

(5) Inspecțiile necesare emiterii certificatului de siguranță radio pentru nava de mărfuri pot fi efectuate și de un organism privat recunoscut de ANR, organism care trebuie să aibă suficientă experiență și personal calificat pentru a realiza în numele ANR activitatea de evaluare a siguranței în radiocomunicații.

(6) Emiterea pentru prima dată a certificatelor de scutire, prevăzute în convențiile internaționale, de către organizațiile recunoscute autorizate se va putea face numai cu aprobarea ANR.

(7) Prevederile prezentului articol nu se aplică pentru certificarea echipamentului maritim.

Art. 4. — (1) Pentru a încheia contracte de mandat special conform art. 3 alin. (3), ministerul va notifica tuturor organizațiilor recunoscute intenția ANR de a delega competențele pentru efectuarea activităților de inspecție, supraveghere tehnică și certificare a conformității navelor cu prevederile convențiilor internaționale.

(2) ANR va încheia contracte de mandat special cu toate organizațiile recunoscute care și-au manifestat intenția de a efectua activitățile prevăzute la alin. (1).

(3) În cazul în care ANR primește solicitarea încheierii unui contract de mandat special din partea unei organizații recunoscute care are locația într-un stat care nu este membru al Uniunii Europene, înainte de încheierea contractului, ministerul poate să solicite acordarea de către

statul terț a unui tratament egal organizațiilor recunoscute care au locația în Uniunea Europeană.

Art. 5. — (1) Contractul de mandat special este un acord scris și nediscriminatoriu care reglementează relațiile dintre ANR și o organizație recunoscută.

(2) Contractul de mandat special trebuie să stabilească sarcinile și funcțiile specifice pe care și le asumă organizația recunoscută, incluzând cel puțin:

a) dispozițiile din apendicele II la Rezoluția IMO A.739(18) privind liniile directe pentru autorizarea organizațiilor care acționează în numele administrației, completate cu recomandările din anexele, apendicele și suplimentul la circularele IMO MSC/Circ.710 și MEPC/Circ.307 privind acordul-cadru pentru autorizarea organizațiilor recunoscute care acționează în numele administrației;

b) următoarele dispoziții privind răspunderea financiară:

(i) dacă ministerul sau ANR este declarat/declarată în final, printr-o hotărâre definitivă a unei instanțe sau a unui tribunal ori ca urmare a soluționării unui litigiu prin arbitraj, răspunzător/răspunzătoare pentru un incident și trebuie să despăgubească părțile vătămate pentru un prejudiciu sau o pierdere materială ori pentru o vătămare corporală sau deces, dovedite a fi, în fața instanței respective, rezultatul unui act premeditat, al unei omisiuni sau al unei neglijențe grave a organizației recunoscute autorizate, a filialelor sale, a angajaților, agenților sau a altor entități care acționează în numele acesteia, ministerul sau ANR este îndreptățit/îndreptățită să primească o compensație financiară din partea organizației recunoscute autorizate, în măsura în care prejudiciul, dauna, vătămarea sau decesul menționate mai sus sunt cauzate, conform hotărârii instanței respective, de către organizația recunoscută autorizată;

(ii) dacă ministerul sau ANR este declarat/declarată în final, printr-o hotărâre definitivă a unei instanțe sau a unui tribunal ori ca urmare a soluționării unui litigiu prin arbitraj, răspunzător/răspunzătoare pentru un incident și trebuie să despăgubească părțile vătămate pentru o vătămare corporală sau deces, dovedite a fi, în fața instanței respective, provocate de un act de neglijență, imprudență ori de o omisiune a organizației recunoscute autorizate, a angajaților, agenților săi sau a altor entități care acționează în numele acesteia, ministerul ori ANR este îndreptățit/îndreptățită la o compensație financiară din partea organizației recunoscute autorizate, în măsura în care vătămarea corporală sau decesul sunt cauzate, conform hotărârii instanței, de către organizația recunoscută autorizată. În această situație ministerul sau ANR poate să stabilească suma maximă ce trebuie plătită de organizația recunoscută autorizată, sumă care trebuie însă să fie cel puțin egală cu 4 MEUR;

(iii) dacă ministerul sau ANR este declarat/declarată în final, printr-o hotărâre definitivă a unei instanțe sau a unui tribunal sau ca urmare a soluționării unui litigiu prin arbitraj, răspunzător/răspunzătoare pentru un incident și trebuie să compenseze părțile vătămate pentru un prejudiciu sau o pierdere materială dovedită a fi, în fața instanței respective, provocată de un act de neglijență, imprudență ori de o omisiune a organizației

recunoscute autorizate, a angajaților, agenților săi sau a altor entități care acționează în numele acesteia, ministerul ori ANR este îndreptățit/îndreptățită la o despăgubire financiară din partea organizației recunoscute autorizate, în măsura în care prejudiciul sau dauna materială menționată mai sus este cauzată, conform hotărârii instanței respective, de către organizația recunoscută autorizată. În această situație ministerul sau ANR poate să stabilească suma maximă ce urmează a fi plătită de organizația recunoscută autorizată, sumă care trebuie însă să fie cel puțin egală cu 2 MEUR;

c) dispoziții privind efectuarea periodică a unui audit de către ANR sau de un organism extern imparțial desemnat de aceasta, privind sarcinile pe care organizația recunoscută autorizată le execută în numele ANR, așa cum se prevede în art. 7 alin. (1);

d) dispoziții privind efectuarea de către ANR, prin sondaj, a unor inspecții amănunțite la nave;

e) dispoziții referitoare la prezentarea unor rapoarte periodice cu informații esențiale despre flota de nave cărora le-a acordat clasă, modificările, suspendările și retragerile de clasă, indiferent de pavilionul pe care navele îl arborează;

f) dispoziții privind derularea contractului de mandat special în situația suspendării/retragerii recunoașterii organizației recunoscute autorizate de Comisia Europeană în conformitate cu prevederile art. 6.

(3) ANR transmite Comisiei Europene informații privind contractul de mandat special, încheiat în conformitate cu acest articol.

Art. 6. — (1) Dacă ANR consideră că o organizație recunoscută autorizată nu mai îndeplinește obligațiile stabilite prin contractul de mandat special, aceasta ia măsura suspendării executării contractului de mandat special și informează ministerul.

(2) În baza informării ANR, ministerul va întreprinde următoarea procedură:

a) informează fără întârziere Comisia Europeană și statele membre ale Uniunii Europene în legătură cu decizia sa, însoțită de motive bine întemeiate referitoare la aceasta;

b) în situația în care Comisia Europeană informează ministerul că decizia privind suspendarea executării contractului de mandat special din motive de real pericol la adresa siguranței sau a mediului înconjurător nu este justificată, ANR trebuie să ia măsura încetării suspendării.

(3) În situația în care Comisia Europeană informează ministerul că a decis suspendarea recunoașterii unei organizații pentru o perioadă de un an calendaristic, ministerul va informa ANR că în această perioadă respectiva organizație nu are dreptul să emită sau să reînnoiască certificate pentru navele care arborează pavilionul român, în timp ce certificatele emise sau reînnoite în trecut de către organizație își păstrează valabilitatea.

(4) În situația în care Comisia Europeană informează ministerul că a fost retrasă recunoașterea unei organizații, contractul de mandat special încheiat între ANR și respectiva organizație se reziliază de drept, în timp ce certificatele emise sau reînnoite în trecut de către organizație își păstrează valabilitatea.

Art. 7. — (1) ANR va verifica activitatea organizațiilor recunoscute autorizate pentru a se asigura că acestea îndeplinesc în mod eficient sarcinile prevăzute la art. 3 alin. (3).

(2) Verificarea activității organizațiilor recunoscute autorizate trebuie efectuată o dată la 2 ani. Ministerul trebuie să transmită statelor membre ale Uniunii Europene și Comisiei Europene un raport cu privire la rezultatele acestei verificări, până cel târziu la data de 31 martie a anului următor anului pentru care a fost evaluată conformitatea.

Art. 8. — Dacă în timpul efectuării inspecțiilor de control al statului portului ANR constată că i-au fost emise certificate valabile de către o organizație recunoscută unei nave care arborează pavilion străin care nu îndeplinește cerințele din convențiile internaționale și aceasta reprezintă o amenințare reală la adresa siguranței și a mediului sau dacă constată o neglijență gravă din partea organizației recunoscute care a emis certificatele, trebuie să informeze despre aceasta Comisia Europeană, statele membre ale Uniunii Europene și statul de pavilion implicat. ANR trebuie să informeze organizația recunoscută în cauză despre situația apărută, în momentul inspecției inițiale, astfel încât aceasta să poată să întreprindă imediat măsurile de remediere corespunzătoare.

Art. 9. — (1) ANR va face publică lista cuprinzând organizațiile recunoscute autorizate.

(2) Armatorii sau operatorii navelor maritime care arborează pavilion român și efectuează voiajuri internaționale pot să solicite efectuarea activităților de inspecție, supraveghere tehnică și certificare a conformității cu prevederile convențiilor internaționale numai unei organizații recunoscute autorizate.

Art. 10. — (1) Contractele de mandat special încheiate înainte de intrarea în vigoare a prezentului ordin între minister și organizații recunoscute rămân valabile până la expirare.

(2) Ministerul va notifica prevederile prezentului ordin organizațiilor recunoscute cu care a încheiat contracte de mandat special.

Art. 11. — Ministerul și ANR vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 12. — Prezentul ordin transpune Directiva Consiliului nr. 94/57/CE din 22 noiembrie 1994 privind regulile și standardele comune pentru organizațiile de inspecție și supraveghere a navelor și pentru activitățile relevante ale administrațiilor maritime, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 319 din 12 decembrie 1994, p. 0020—0027, astfel cum a fost amendată prin Directiva Comisiei nr. 97/58/CE din 26 septembrie 1997, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 274 din 7 octombrie 1997, p. 0008, și prin Directiva Parlamentului European și a Consiliului nr. 2001/105/CE din 19 decembrie 2001, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 19 din 22 ianuarie 2002, p. 0009—0016, precum și prin Directiva Parlamentului European și a Consiliului nr. 2.002/84/CE din 5 noiembrie 2002, care amendează directivele privind siguranța maritimă și prevenirea poluării de către nave, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 324 din 29 noiembrie 2002, p. 0053—0058.

Art. 13. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 14. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 169/2003 pentru aprobarea: Sistemului privind certificarea conformității navelor care arborează pavilion român cu regulile și reglementările aplicabile; Criteriilor minime pe care trebuie să le îndeplinească o societate de clasificare în vederea delegării

de către Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței a competențelor privind emiterea certificatelor de clasificare a navelor care arborează pavilion român, Listei societăților de clasificare care îndeplinesc criteriile minime

stabilite de Uniunea Europeană și ale căror reguli de clasificare sunt recunoscute de Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 122 din 26 februarie 2003.

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Gheorghe Dobre

București, 4 mai 2006.
Nr. 722.

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind sancționarea Societății Comerciale „Eurostar Insurance Broker de Asigurare“ — S.R.L.

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, cu sediul în municipiul București, str. Amiral Constantin Bălescu nr. 18, sectorul 1, cod de înregistrare fiscală nr. 14045240 din 1 iulie 2001, reprezentată legal de președinte, în temeiul art. 4 alin. (19), precum și al art. 39 alin. (5) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu art. 63 alin. (1) din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, cu modificările și completările ulterioare,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, adoptată în ședința din 5 aprilie 2006, conform art. 4 alin. (22)—(24¹) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul căreia a fost analizată documentația aferentă Notei nr. 130.113 din 22 martie 2006 privind controlul inopinat efectuat la Societatea Comercială „Eurostar Insurance Broker de Asigurare“ — S.R.L.,

în conformitate cu atribuțiile prevăzute la art. 8 alin. (2) lit. i) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, în baza Deciziei nr. 113.222 din 3 februarie 2006, organele de specialitate ale Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor au efectuat un control la Societatea Comercială „Eurostar Insurance Broker de Asigurare“ — S.R.L., cu sediul social în municipiul București, bd. Nicolae Bălcescu nr. 33, et. 3, ap. 23, sectorul 1, înregistrată la Oficiul registrului comerțului cu nr. J 40/4897/2003, cod unic de înregistrare nr. 15357347, reprezentată în timpul controlului de domnul Adrian Florea, în calitate de administrator.

Controlul efectuat de organele de specialitate ale Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor a avut ca obiect verificarea modului de decontare a polițelor intermediare în baza Contractului de mandat nr. 131/2 din 12 octombrie 2005, încheiat cu Societatea Comercială „Mediterranea Assicurazioni“ — S.A., precum și a modului de respectare a prevederilor Ordinului președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.110/2004 pentru punerea în aplicare a Normelor privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, cu modificările ulterioare; verificarea a avut la bază documentele și situațiile prezentate și întocmite sub responsabilitatea reprezentanților societății.

Rezultatele acțiunii de analiză și control au fost concretizate în Procesul-verbal de control inopinat la Societatea Comercială „Eurostar Insurance Broker de Asigurare — S.R.L., semnat cu obiecțiuni de către broker, încheiat în două exemplare, din care un exemplar a fost înregistrat sub nr. 2 din 14 februarie 2006 la societatea sus-menționată, celălalt fiind preluat de echipa de control a Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor și înregistrat sub nr. 130.063 din 14 februarie 2006.

În urma analizării constatările cuprinse în actul de control, au fost reținute următoarele:

La data de 12 octombrie 2005 Societatea Comercială „Eurostar Insurance Broker de Asigurare“ — S.R.L. a încheiat cu Societatea Comercială „Mediterranea Assicurazioni“ — S.A. („Medas“ — S.A.) contractul de mandat cu reprezentare pentru intermediere în asigurări nr. 131/2.

Potrivit cap. II din contractul de mandat, obiectul acestuia îl constituie „negocierea și încheierea de contracte de asigurare de către broker cu clienți români sau străini de Medas — S.A. Contractele (polițele) de asigurare se negociază și se încheie în numele și în contul Medas — S.A., brokerul fiind mandatat să încaseze în numele și pentru Medas — S.A. primele/ratele de asigurare de la clienții aduși societății de asigurare“.

Prin Adresa nr. 19 din 25 ianuarie 2006 Societatea Comercială „Medas“ — S.A. a denunțat unilateral contractul sus-menționat, în conformitate cu prevederile art. 12 alin. (2) din contract, având în vedere că potrivit art. 3 acesta a fost încheiat pe o perioadă de un an de la data semnării lui de către cele două părți și înceta de plin drept prin voința unilaterală a unei părți, cu un preaviz scris de 15 zile.

În conformitate cu prevederile art. 12 alin. (2) din contract, „la încetarea contractului, brokerul trebuie să predea toate sumele încasate până la acea dată și nepredate la Medas — S.A., precum și toate documentele de asigurare și alte materiale puse la dispoziție de S.C. «Medas» — S.A.“

Prin urmare, s-a constatat că Societatea Comercială „Eurostar Insurance Broker de Asigurare“ — S.R.L. a încălcat următoarele clauze contractuale:

— art. 5 alin. (4) și (11), conform căruia brokerul avea obligația să depună la casieria sau în conturile Societății Comerciale „Medas” — S.A. toate primele încasate, la termenele și în condițiile prevăzute în contract, precum și obligația să restituie Societății Comerciale „Medas” — S.A., la încetarea din orice cauze a contractului, pe bază de document scris, toate documentele și însemnele primite;

— art. 6 referitor la modalitățile de depunere a încasărilor efectuate;

— art. 12, conform căruia la încetarea contractului brokerul avea obligația să predea toate sumele încasate până la acea dată și nepredate Societății Comerciale „Medas” — S.A., precum și toate documentele de asigurare și alte materiale puse la dispoziție de Societatea Comercială „Medas” — S.A.

Fapta sus-menționată încalcă prevederile art. 63 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare, în sensul că brokerul de asigurare nu a depus la asigurător sumele încasate cu titlu de prime de asigurare, faptă ce se sancționează în condițiile și potrivit art. 63 alin. (2) din lege.

Față de aceste motive, pentru fapta nelegală reținută de organele de control în sarcina Societății Comerciale „Eurostar Insurance Broker de Asigurare” — S.R.L. prin procesul-verbal sus-menționat, faptă descrisă în prezenta decizie, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România, în temeiul art. 63 alin. (2) lit. d) și alin. (4) din Legea nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare, în ședința din 5 aprilie 2006 Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor a hotărât sancționarea cu amendă și interzicerea temporară a desfășurării activității de broker de asigurare a Societății Comerciale „Eurostar Insurance Broker de Asigurare” — S.R.L., drept care

emite următoarea decizie:

Art. 1. — Se sancționează cu amendă în cuantum de 2.500 lei (RON) și cu interzicerea temporară a desfășurării activității de broker de asigurare Societatea Comercială „Eurostar Insurance Broker de Asigurare” — S.R.L., cu sediul social în municipiul București, bd. Nicolae Bălcescu nr. 33, et. 3, ap. 23, sectorul 1, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu nr. J 40/4897/2003, cod unic de înregistrare nr. 15357347, reprezentată în timpul controlului de domnul Adrian Florea, în calitate de administrator, în conformitate cu art. 63 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — (1) Pe toată perioada de interzicere temporară a exercitării activității de asigurare prevăzute la art. 1, brokerului de asigurare i se interzic desfășurarea activității de negociere a încheierii de noi contracte de asigurare sau reasigurare pentru persoane fizice ori juridice, acordarea de asistență pe durata derulării contractelor în curs sau în legătură cu regularizarea daunelor, precum și desfășurarea oricăror operațiuni specifice brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Brokerul de asigurare are obligația să își notifice clienții, în termen de cel mult 3 zile de la data primirii prezentei decizii, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare direct la asigurător.

Art. 3. — (1) În conformitate cu prevederile art. 39 alin. (10) și (11) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu dispozițiile art. 28 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, amenda se face venit la bugetul de stat în cota de 50%, iar diferența se face venit la bugetul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor și se achită în termen de 15 zile de la primirea deciziei.

(2) Dovada de plată a amenzii va fi prezentată Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor imediat după achitare.

Art. 4. — (1) Împotriva prezentei decizii, Societatea Comercială „Eurostar Insurance Broker de Asigurare” — S.R.L. poate face plângere la curtea de apel, în termen de 30 de zile de la comunicarea acesteia, conform art. 40 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În conformitate cu art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, plângerea adresată curții de apel nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, executarea măsurii sancționatorii dispuse de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

Art. 5. — Prezenta decizie își produce efectele la data comunicării sale societății sancționate, potrivit art. 39 alin. (5) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,

Nicolae Eugen Crișan

București, 19 aprilie 2006.

Nr. 113.274.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind retragerea autorizației de funcționare a Societății Comerciale „Insurance Brokerage Services I.B.S.” — S.R.L.

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, cu sediul în municipiul București, str. Amiral Constantin Bălescu nr. 18, sectorul 1, cod de înregistrare fiscală nr. 14045240 din 1 iulie 2001, reprezentată legal de președinte, în temeiul art. 4 alin. (19), precum și al art. 39 alin. (5) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare,

în baza hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, adoptată în ședința din 5 aprilie 2006, conform prevederilor art. 4 alin. (22)—(24¹) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul căreia a fost analizată documentația aferentă Referatului de constatare nr. 130.096 din 7 martie 2006, întocmit în temeiul art. 38¹ alin. (1) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, s-a hotărât retragerea autorizației

de funcționare a Societății Comerciale „Insurance Brokerage Services I.B.S.” — S.R.L., cu sediul în municipiul Constanța, str. Ion Bănescu nr. 6, județul Constanța, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu nr. J 13/1544/1998, cod unic de înregistrare 10796996, reprezentată legal de domnul Iancu-Bratosin Constantin, în calitate de administrator/director general, avându-se în vedere următoarele motive de fapt și de drept:

Ca urmare a controlului permanent efectuat de direcția de specialitate la sediul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, în conformitate cu prevederile art. 38¹ alin. (3) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, asupra documentației existente în dosarul de autorizare al Societății Comerciale „Insurance Brokerage Services I.B.S.” — S.R.L., s-au reținut următoarele:

Prin Decizia nr. 3.204 din 9 ianuarie 2004, autoritatea de supraveghere a dispus: „Se suspendă autorizația de funcționare și, în consecință, se suspendă temporar desfășurarea activității de asigurare de către Societatea Comercială «Insurance Brokerage Services I.B.S.» — S.R.L. pe o perioadă de 2 ani, la cererea acesteia[...]”.

Potrivit art. 2 pct. 2.2 din decizie, societatea avea următoarea obligație: „La expirarea duratei de suspendare, brokerul este obligat să comunice Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor fie reluarea activității de asigurare, fie prelungirea duratei de suspendare, fie încetarea activității de broker. În caz contrar, la expirarea duratei de suspendare, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va dispune retragerea autorizației de funcționare a Societății Comerciale «Insurance Brokerage Services I.B.S.» — S.R.L.”.

Față de dispozițiile deciziei sus-menționate, la expirarea termenului de suspendare de 2 ani, și anume 9 ianuarie 2006, Societatea Comercială „Insurance Brokerage Services I.B.S.” — S.R.L. nu a făcut dovada respectării prevederilor legale în vigoare, și anume Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, și normele date în aplicarea acesteia.

Prin Adresa înregistrată sub nr. 163.574 din 14 februarie 2006, Societatea Comercială „Insurance Brokerage Services I.B.S.” — S.R.L. a adus la cunoștința autorității de supraveghere faptul că la expirarea termenului de suspendare societatea nu își poate relua activitatea deoarece nu îndeplinește condițiile prevăzute de legislația specială în vigoare.

Prin urmare, s-a constatat că la data controlului societatea nu îndeplinește cerințele prevăzute de art. 35 alin. (5) lit. a)—d) și h) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, precum și de Normele privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.110/2004, fapt ce constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. a), g) și m²) din lege.

Pentru aceste motive, în temeiul art. 4 alin. (1) și al art. 8 alin. (2) lit. a), coroborat cu art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, emite următoarea decizie:

Art. 1. — Se retrage Autorizația de funcționare nr. 87/2001 a brokerului de asigurare Societatea Comercială „Insurance Brokerage Services I.B.S.” — S.R.L., cu sediul în municipiul Constanța, str. Ion Bănescu nr. 6, județul Constanța, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu nr. J 13/1544/1998, cod unic de înregistrare 10796996, reprezentată legal de domnul Iancu-Bratosin Constantin, în calitate de administrator/director general.

Art. 2. — Societății Comerciale „Insurance Brokerage Services I.B.S.” — S.R.L. i se interzice, de la data primirii prezentei decizii, desfășurarea activității de broker de asigurare în România, conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supraveghere a asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor date în aplicarea acesteia.

Art. 3. — (1) Împotriva prezentei decizii, Societatea Comercială „Insurance Brokerage Services I.B.S.” — S.R.L. poate face plângere la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicarea acesteia conform art. 40 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În conformitate cu art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă pe timpul soluționării acesteia executarea deciziei emise de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

Art. 4. — Prezenta decizie își produce efectele la data comunicării sale societății sancționate, potrivit art. 39 alin. (5) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Nicolae Eugen Crișan

București, 19 aprilie 2006.
Nr. 113.276.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R, IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 115927